

Arrest

nr. 326 655 van 14 mei 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 6 augustus 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 juli 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 april 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 april 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat N. BOHLALA *loco* advocaat C. DESENFANS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 30 januari 2022 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 31 januari 2022.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 24 november 2022 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS werd verzoeker gehoord op 29 mei 2024.

1.3. Op 5 juli 2024 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, werd aangetekend verzonden op 8 juli 2024.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de Darod-clan, subclan Bartire. U bent geboren in 1992 in het dorp Kamasuma, gelegen in het district Jamaame in de provincie Lower Juba in Somalië, waar u tot aan uw vertrek uit Somalië verbleef, ongeveer tot uw achttiende leeftijd.

Uw vader had een winkel en ook een loods waar andere mensen eten bewaarden om naar Mogadishu of Kismayo te sturen. Al Shabaab kwam uw vader om zakat vragen. Hij had reeds zakat betaald voor de winkel, maar niet voor de loods, gezien die door anderen werd gebruikt. Daarom noemde Al Shabaab hem een leugenaar en een ongelovige. Ze hadden een discussie waarna Al Shabaab wegging. In die nacht is Al Shabaab naar uw huis gekomen om uw vader mee te nemen. Toen uw moeder de volgende ochtend wakker werd, is ze uw vader beginnen zoeken, zo ook bij een station waar Al Shabaab mensen gevangen hield. Daar zeiden ze dat ze zouden onderzoeken waar uw vader is. Uw moeder ging een paar keer vragen of ze reeds meer informatie hadden. Twee weken later, in mei 2011, zeiden ze dat ze uw vader hadden gedood.

Voorts, was er in 2010 een bijeenkomst waar u en uw vrienden naar toe dienden te gaan. Jullie gingen echter voetballen. Al Shabaab kwam en nam jullie mee. Jullie verbleven ongeveer vijf uren in de gevangenis. Ze zeiden dat voetballen voor ongelovigen en christenen is. Jullie werden verboden om het te spelen. Daarna werden jullie vrijgelaten.

In juni 2011 had Al Shabaab opnieuw mensen verzameld. Ze gaven een uiteenzetting van één uur lang. Daarna werden de luisteraars opgedeeld in twee groepen: de volwassenen en de jongeren. U werd bij de jongeren opgedeeld. Al Shabaab zei tegen jullie: jullie zijn gerekruteerd omdat we jongeren nodig hebben. Jullie namen werden opgeschreven. Jullie zouden verteld worden wanneer jullie bij Al Shabaab gingen komen. Daarna mochten jullie naar huis gaan. Hierop ging u naar uw moeder en vertelde haar wat er was gebeurd. Uw moeder wou niet dat u zich bij Al Shabaab voegde en heeft uw vertrek uit Somalië in gang gezet. Ze contacteerde een winkelier genaamd A.(...) uit Kismayo waar u soms boodschappen ging halen en die u hielp te vluchten uit Somalië. Na de rekruteringspoging door Al Shabaab bleef u nog enkele dagen thuis of in het huis van uw zus. Al Shabaab kwam na drie of vier dagen naar uw ouderlijk huis om te vragen waar u zich bevond. Uw moeder zei dat u boodschappen ging doen. De volgende ochtend bent u vertrokken naar Kismayo. Die avond kwam Al Shabaab voor een tweede keer terug om te kijken of u zich thuis bevond. Hierna zijn ze nog één keer gekomen. Bij hun tweede bezoek zeiden ze dat uw moeder moest verschijnen voor hun rechtbank. Uw moeder is gegaan en zei dat ze niet wist waar u was. Ze kreeg geen straf of veroordeling opgelegd door de rechtbank. Ook hierna heeft ze geen problemen meer meegemaakt vanwege Al Shabaab.

Omwille van bovenstaande redenen verliet u Somalië in juli 2011. U verbleef één nacht in Kismayo bij de winkelier A.(...). Via Kenia, Tanzania en Zimbabwe reisde u in één maand naar Zuid-Afrika, waar u aankwam in augustus 2011.

In Zuid-Afrika woonde u eerst vijf maanden in Johannesburg en daarna voornamelijk in de stad Port Elizabeth. U keerde nooit terug naar Somalië. In augustus 2011 kreeg u een verblijfsvergunning van één maand in Zuid-Afrika. Nadien kreeg u tweemaal een verblijfsvergunning van vijf jaar.

In Zuid-Afrika werkte u in een winkel. In 2018 werd uw winkel overvallen door dieven die u hebben geslagen waar u littekens aan hebt overgehouden. Daarna ging u naar het centrum van Port Elizabeth waar u opnieuw een winkel openende, deze keer met uw vriend. Een paar maanden na de opening van deze nieuwe winkel werd uw winkel opnieuw overvallen door mannen uit Bangladesh. Zij hadden namelijk een winkel nabij die van jullie en ze wilden niet dat er een nieuwe winkel opende en bedreigden jullie. Over deze bedreiging hadden jullie een aanklacht ingediend bij de politie. Ongeveer twee maanden later, kwamen er opnieuw dieven. Er werden brandende met benzine gevulde flessen in jullie winkel gegooid. Hierdoor is er een deel van uw lichaam verbrand. U en uw vriend vluchtten weg naar een nabij gelegen huis. Deze mensen belden de politie en jullie werden naar het ziekenhuis gebracht. Later werd u ook beschoten toen u in een auto zat. De chauffeur van de auto overleefde de aanval niet. U stelt dat u het doel van de aanval was, gepleegd door dezelfde dieven als eerder.

Tevens trouwde u in 2018 met F.(...) A.(...) S.(...), afkomstig uit het Somalische dorp Dhoobleey. Jullie hebben samen drie kinderen: S.(...), Sa.(...) en Su.(...). In januari 2018 kwam ze via een smokkelaar een paar maanden naar u in Zuid-Afrika. Daar raakte ze zwanger van jullie eerste kind en keerde ze terug naar Somalië. In maart 2019 beviel ze van S.(...). In 2019 kwam ze voor een tweede keer van juni tot december. Toen raakte ze zwanger van jullie tweede kind. Uw tweede kind Sa.(...) is geboren in augustus 2020. In 2021 kwam uw vrouw voor een derde en laatste keer naar Zuid-Afrika. Uw dochter is geboren op (...) juni 2022. Uw vrouw en kinderen wonen in Dhoobleey in het district Afmadoow in Lower Juba.

Omwille van bovenstaande redenen verliet u Zuid-Afrika in januari 2022. U vloog via Ethiopië naar Milaan, Italië. Met de auto kwam u aan in België op 30 januari 2022 en diende hier op 31 januari 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

Uw moeder woont in de stad Kamasuma, samen met uw broer A.(...) die geestelijk beperkt is. Uw zus M.(...) is getrouwd en woont in de buurt.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: (1) uw reisdocument van Zuid-Afrika, (2) documenten over uw vluchtelingenstatus in Zuid-Afrika, (3) foto's van uw verwondingen in Zuid-Afrika, (4) een medisch formulier van een Belgische dokter, (5) extra foto's van uw

verwondingen in Zuid-Afrika. Nadien stuurde u ook opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud op (6).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratief dossier dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

Bij terugkeer naar Somalië vreest u gedood te worden door Al Shabaab omdat ze u wensten te rekruteren in 2011 en omdat ze u nu zouden beschouwen als een ongelovige bij terugkeer uit andere landen (CGVS, p. 11-12). Onwaarschijnlijkheden, vaagheden en incoherenties maken echter dat er geen geloof kan worden gehecht aan het relaas waarop u uw vrees baseert.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u in Italië voet zette op het grondgebied van de Europese Unie (CGVS, p. 6), zonder daar een verzoek om internationale bescherming in te dienen (CGVS, p. 6). U passeerde ook Frankrijk, waar u evenmin een verzoek om internationale bescherming hebt ingediend (CGVS, p. 6). Dat u daar echter geen verzoek om internationale bescherming indiende, doet reeds afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over het bestaan van een vrees in vluchtelingrechtelijke zin ten opzichte van Somalië.

Wanneer u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS een eerste maal gevraagd wordt te vertellen waarom u niet kan terugkeren naar Somalië, vraagt u om nog verder te praten over de dorpen die ook in het district Jamaame liggen in plaats van uw asielaanvraag te vertellen (CGVS, p. 10). Dit is opmerkelijk te noemen. Gevraagd waarom u over deze dorpen wil praten, stelt u dat u wil duiden opdat er niet gezegd zou worden dat u het niet gezegd hebt (CGVS, p. 11). Wanneer u nadien nogmaals gevraagd wordt te vertellen waarom u Somalië hebt verlaten en waarom u niet kan terugkeren, antwoordt u dat u in 2021 vertrok uit Zuid-Afrika (CGVS, p. 11). Ten eerste, had u eerder verklaard dat u in januari 2022 was vertrokken uit Zuid-Afrika (CGVS, p. 5). Deze verklaringen zijn niet eensluidend, hetgeen reeds frappeert. Ten tweede, is het geen antwoord op de vraag. Daarom wordt u de vraag herhaald waarom u bent vertrokken uit Somalië (CGVS, p. 11). U antwoordt dat Al Shabaab het grootste probleem is in Somalië (CGVS, p. 11). U voegt toe dat er geen vrijheid is en dat men niet met een kapsel en haarstijl zoals u die hebt ten tijde van het onderhoud, mag rondlopen in Somalië (CGVS, p. 11). Indien Al Shabaab iemand daarmee betrapt, knipt men het haar af (CGVS, p. 11). Daarnaast vermeldt u ook dat men een broek moet dragen tot aan de enkels en geen muziek mag luisteren of een film mag kijken (CGVS, p. 11). Als ze pornografie vinden op uw telefoon, volgt een gevangenisstraf van vijftien dagen, alsook het inslikken van uw simkaart en/of geheugenkaart (CGVS, p. 11). Slechts na uw initiële verklaringen over de vrijheidsbeperkingen in Somalië begint u uit te leggen over de rekruteringspoging van Al Shabaab, zijnde uw vluchtelaaas zoals verklaard bij de DVZ (Dienst Vreemdelingenzaken), wat verder wordt besproken (CGVS, p. 11-12; DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 5). Hierover dient tevens opgemerkt te worden dat u het vluchtmotief betreffende beperkingen van uw vrijheden niet eerder heeft opgeworpen bij de DVZ (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 5), waardoor de geloofwaardigheid en ernst hiervan reeds wordt aangetast. Daarenboven stelde u bij het CGVS kort alle redenen te hebben verteld bij de DVZ waarom u in België bescherming wil aanvragen (CGVS, p. 3). Wanneer u later gevraagd wordt wat u vreest bij een hypothetische terugkeer naar Somalië, stelt u eerst dat u Al Shabaab vreest omdat u aan de andere kant van de wereld hebt gezeten en in een ander land hebt geleefd (CGVS, p. 13). U voegt toe dat ze u gaan doden voor deze redenen en gaan denken dat u een spion bent en dat u een werknemer bent van de ongelovigen omdat u Engels en een andere taal hebt geleerd (CGVS, p. 13). U beperkt zich hier echter tot blote beweringen. Het is frappant dat u bij de DVZ enkel spreekt over uw rekruteringspoging (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 5) en bij het CGVS tweemaal eerst begint over vrijheidsbeperkingen die Al Shabaab oplegt en een toegeschreven verwestering. Deze vaststelling stelt ook de geloofwaardigheid van uw verklaarde vluchtmotief betreffende de rekruteringspoging door Al Shabaab reeds in twijfel.

Daarbij kan u niet overtuigen dat u verwesterd zou zijn of zo beschouwd zou kunnen worden bij terugkeer naar Somalië. U brengt immers geen concrete elementen aan of zelfs enig begin van bewijs waaruit blijkt waar, wanneer, door wie, waarom en in welke omstandigheden u in uw land van herkomst als dusdanig zal worden gepercipieerd, laat staan dat u hierom zal worden gevisieerd of vervolgd. In dit opzicht verklaart u enkel in algemene zin dat er geen vrijheid is in Somalië en dat men niet met een kapsel en haarstijl zoals u die hebt ten tijde van het onderhoud, mag rondlopen in Somalië (CGVS, p. 11). Indien Al Shabaab iemand daarmee betrapt, knipt men het haar af (CGVS, p. 11). Daarnaast vermeldt u ook dat men een broek moet dragen tot aan de enkels en geen muziek mag luisteren of een film mag kijken (CGVS, p. 11). Als ze

pornografie vinden op uw telefoon, volgt een gevangenisstraf van vijftien dagen, alsook het inslikken van je simkaart en/of geheugenkaart (CGVS, p. 11). Het loutere feit dat een persoon in zijn of haar land van herkomst niet langer een levensstijl zal kunnen hanteren vergelijkbaar met deze in België volstaat niet om te voldoen aan de criteria van het Vluchtelingenverdrag. Wat betreft de beperkingen die zijn gebaseerd op islamitische normen en waarden en algemene in Somalië geldende (rechts)regels, moet worden opgemerkt dat het recht op vrije meningsuiting en het recht op de eerbiediging van het privéleven niet absoluut zijn. Het opleggen van beperkingen aan voornoemde rechten behoort tot de soevereine bevoegdheid van de verscheidene nationale staten. De vrijheid van meningsuiting alsook de eerbiediging van het privéleven moet/kan in de verschillende staten slechts worden uitgeoefend binnen welomschreven voorwaarden en/of binnen welbepaalde (wettelijke) grenzen. In dit kader kan worden opgemerkt dat het loutere feit dat u zich in uw land van herkomst in het openbaar zou dienen te conformeren aan bepaalde restricties, zoals het volgen van een aantal aldaar gangbare kledingvoorschriften en het zich onthouden van bepaalde activiteiten en vrijetijdsbesteding, onvoldoende ernstig is om te kunnen spreken van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Het loutere gegeven dat u zich in Somalië (buitenshuis) zou dienen te conformeren aan de dominante cultuur, vormt op zich geen 'vervolging' in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en geen 'ernstige schade' in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. Dergelijke gevraagde aanpassingen van uwentwege maken op zich geen inbreuk uit op uw fundamentele grondrechten en vrijheden en kunnen dan ook niet als onoverkomelijk worden beschouwd. Waar aangenomen kan worden dat u zich bij een terugkeer naar uw land en regio van herkomst ingevolge uw afwezigheid uit de regio en de verschillen tussen de dominante cultuur en de Belgische maatschappij, net als eenieder die na enige tijd afwezigheid naar zijn land van herkomst terugkeert of die verhuist naar een ander land, initieel mogelijk bepaalde aanpassingsmoeilijkheden zou kennen, dient derhalve te worden opgemerkt dat dit onvoldoende zwaarwichtig is om te kunnen worden beschouwd als vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of als ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming. Daarenboven moet worden vastgesteld dat u minstens tot uw achttienjarige leeftijd in Somalië hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Somalië al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Somalische waarden en normen (CGVS, p. 4-5). U stelt dat u tijdens de periode dat u in Somalië leefde, naar school ging waar u reeds Engels leerde, en tevens uw vader hielp in de winkel (CGVS, p. 10). Daarom kan niet worden aangenomen dat u, na een verblijf van elf jaren in Zuid-Afrika en twee jaren in België, totaal vervreemd zou zijn van de Somalische waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. U heeft ook nog een netwerk in uw regio van herkomst, waarmee u nog in contact staat, zijnde uw moeder, broer, zus, echtgenote en kinderen, dat u kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij u zich desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Somalische samenleving, zoals gedeeltelijk vormgegeven door Al Shabaab (CGVS, p. 8). Bovendien stelt u nog contact te hebben met uw voormalige klasgenoten en vrienden in Somalië via Facebook (CGVS, p. 8). Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in Zuid-Afrika en België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Somalië vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door Al Shabaab en de conservatieve geleidingen van de Somalische samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Somalië zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Somalische gemeenschap in het algemeen of Al Shabaab in het bijzonder. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf buiten Somalië als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Somalië vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Somalië gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Somalië.

Evenmin blijkt uit uw verklaringen dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van Al-Shabaab stond (zie ook onder), waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat Al-Shabaab u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

U vertelt namelijk dat Al Shabaab mensen verzamelde in 2010 (CGVS, p. 11-13). U en enkele vrienden gingen niet naar de verzameling, maar gingen in plaats daarvan voetballen (CGVS, p. 11-12 en 13). U weet niet wanneer in 2010 dit plaatsvond, hetgeen de geloofwaardigheid ervan reeds aantast (CGVS, p. 13). Daarna kwam Al Shabaab naar jullie en nam jullie mee (CGVS, p. 11). Ze hielden jullie vijf uur vast in een gevangenis (CGVS, p. 11). Ze vroegen waarom jullie gingen voetballen, gezien dat het voor ongelovigen of christenen is én gezien zij een bijeenkomst hielden (CGVS, p. 11 en 13). Ze verboden jullie het opnieuw te doen, zo niet zouden ze jullie mishandelen en slaan (CGVS, p. 11-12). Daarna hebben ze jullie vrijgelaten (CGVS, p. 12). Initieel vermeldt u dat ze jullie een voorwaarde gaven bij jullie vrijlating en zeiden dat jullie niet meer mochten voetballen (CGVS, p. 12). Later past u uw verklaring aan en stelt u dat jullie daarna nog af en

toe hebben gevoetbald en ze jullie enkele dagen later kwamen zeggen dat indien jullie nog eens durfden te voetballen, jullie de gevolgen zouden dragen (CGVS, p. 13-14). Het feit dat jullie nog hebben gevoetbald kan niet gerijmd worden met uw verklaarde gevangenisstraf in dit verband en de daarop volgende bedreigingen door Al Shabaab. Daarbij dient ook opgemerkt te worden dat u vage en inconsistente verklaringen aflegt over wanneer u nogmaals werd aangesproken over het voetballen. U werd namelijk gevraagd of u na het gevangenisverblijf ooit nog werd aangesproken, waarop u antwoordt: "Twee weken later. We hadden af en toe gevoetbald erna. Maar ze hadden het meteen verboden" (CGVS, p. 13). Dit is een redelijk vaag antwoord. Daarom wordt u gevraagd of ze het twee weken later hadden verboden of uit te leggen wat u bedoelt (CGVS, p. 14). U antwoordt: "Een paar dagen. Ze zijn gekomen een paar dagen later om te zeggen: als jullie nog een keer durven voetballen, dat is één van de verboden wetten. De personen die worden betrapt voetbal te spelen, krijgen consequenties daarvan" (CGVS, p. 14). Hier dient dus vastgesteld te worden dat u eerst een tijdsindicatie van twee weken geeft en daarna uw verklaring aanpast naar enkele dagen. Dit tast verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen aan. Voorts, vertelt u dat Al Shabaab u (en anderen) slechts in juni 2011 opnieuw samenriep (CGVS, p. 14). Het is frappant dat er ongeveer één jaar zit tussen deze bijeenkomsten en u geen gebeurtenissen meer vermeldt sinds de eerste bijeenkomst in 2010. Op basis van bovenstaande kan u niet aannemelijk maken dat u een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Somalië omwille van deze gebeurtenis die plaatsvond in 2010.

Bovendien dient opgemerkt te worden dat uw echtgenote F(...), met wie u huwde in 2018, reeds drie maal heen en terug is gereisd van Somalië naar Zuid-Afrika en u geen problemen in haar hoofde hebt vermeld betreffende gepercipieerde verwestering of omtrent het feit dat zij gehuwd zou zijn met iemand die beschouwd wordt als ongelovige of spion omwille van zijn verblijf in een ongelovig land (CGVS, p. 7-8). Deze vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid van bovenstaande vrees in uw hoofde enkel verder.

Omtrent uw ander vluchtmotief, zijnde de rekruteringspoging van Al Shabaab, moet er vastgesteld worden dat u de geschetste gedwongen rekrutering niet aannemelijk maakt. Hoewel het CGVS niet ontkent dat Al-Shabaab mensen onder dwang rekruteert, is dit niet de gebruikelijke rekruteringsstrategie. Al-Shabaab geeft namelijk de voorkeur aan rekrutering via sociale druk van de familie of clan, propaganda, indoctrinatie en financiële beloningen, wat meer loyale en betrouwbare strijders oplevert dan bij gedwongen rekrutering (zie administratief dossier, blauwe map, nrs. 1-2).

Er kan echter geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen omtrent die rekrutering door Al Shabaab die u zou ondergaan hebben. U vertelt dat Al Shabaab jullie verzamelde in juni 2011, slechts enkele dagen voor uw vertrek uit uw dorp en uit Somalië (CGVS, p. 12 en 14). Ze gaven een uitleg gedurende één uur (CGVS, p. 12 en 14). Hierna verdeelde Al Shabaab iedereen in twee groepen, namelijk de volwassenen en de jongeren (CGVS, p. 12). U zat bij de jongerengroep (CGVS, p. 12). Ze zeiden dat jullie gerekruteerd zijn omdat ze jongeren nodig hadden (CGVS, p. 12). Een man schreef al jullie namen op (CGVS, p. 12). Ze deelden mee dat ze jullie zouden vertellen wanneer jullie zich bij hen zouden voegen (CGVS, p. 12). Daarna lieten ze jullie naar huis gaan (CGVS, p. 12). Het feit dat ze jullie naar huis lieten gaan zonder meer kan niet overtuigen van een gedwongen en daadkrachtige rekruteringspoging. Er zou verwacht worden dat Al Shabaab jullie bij hen zou laten blijven en jullie niet naar huis zou laten gaan om te vermijden dat iemand zou wegvlugten. Zeker in het licht van uw eerdere verklaring dat Al Shabaab slechts voor de daad van voetballen mensen gedurende vijf uur in een gevangenis houdt (zie eerder), zou men verwachten dat ze daadkrachtiger en meer gedwongen te werk gaan bij een gedwongen rekruteringspoging.

Eenmaal thuis, vertelde u uw moeder wat Al Shabaab u had gezegd (CGVS, p. 12). Uw moeder zei dat ze u slechte dingen zouden laten doen en zouden laten doden (CGVS, p. 12). Hierop contacteerde uw moeder een winkelier genaamd A(...) uit Kismayo (CGVS, p. 12). Ze legde hem uit dat uw vader reeds gedood was door Al Shabaab en u nu werd gerekruteerd door de groepering (CGVS, p. 12). Ze diende geld te verzamelen, wat enkele dagen in beslag nam (CGVS, p. 12 en 14). U kan niet duiden hoeveel dagen exact (CGVS, p. 14), wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen reeds aantast. Gevraagd waar u die dagen tussen de rekruteringspoging en uw vertrek verbleef, stelt u initieel dat u altijd thuis was en niet naar buiten ging (CGVS, p. 14). Dan past u uw verklaring aan en zegt u dat u soms naar het huis van uw zus ging (CGVS, p. 14). Dit betekent dat u niet altijd thuis was, zoals uw eerdere verklaring luidt. Deze vaststelling ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Gepolst of Al Shabaab u is komen zoeken in die periode, antwoordt u dat Al Shabaab graag wenste te weten of u daar nog was (CGVS, p. 14). U voegt toe dat ze één keer zijn komen vragen waar u zich bevond, ongeveer drie of vier dagen nadat u uw moeder op de hoogte had gebracht van de rekruteringspoging (CGVS, p. 14). Uw moeder vertelde hen dat u boodschappen was gaan doen (CGVS, p. 14). Daarop is Al Shabaab weggegaan (CGVS, p. 14). U stelt dat u ten tijde van dit bezoek bij uw zus was (CGVS, p. 14). De volgende ochtend bent u vertrokken via Kismayo naar Kenia (CGVS, p. 15). Indien Al Shabaab zo graag wenste te weten of u daar nog was, kan verwacht worden dat ze u meer dan één keer zijn komen zoeken. Gevraagd waarom ze maar één keer naar uw huis zijn gekomen en niet zijn blijven zoeken, verandert u uw eerdere verklaring en stelt u dat ze ook naar uw huis zijn gekomen wanneer u reeds was vertrokken uit uw dorp (CGVS, p. 14). Daarop werd u gevraagd hoeveel keer Al Shabaab u kwam zoeken (CGVS, p. 14). U stelt dat ze één keer naar uw huis zijn gekomen toen u nog in Somalië was en twee keer na uw vertrek, soms zelfs in de nacht om u mogelijks te betrappen terwijl u zou slapen (CGVS, p. 14). Hun tweede bezoek was op de dag dat u reeds in de ochtend was vertrokken uit uw dorp naar Kismayo (CGVS, p. 15). Indien Al Shabaab zo graag wenste te weten of u daar nog was, zoals

uw verklaring luidt, kan ook verwacht worden dat ze sneller dan slechts na drie of vier dagen een eerste keer informatie komen inwinnen en u proberen te zoeken. Hiermee geconfronteerd, antwoordt u: "Ze doen twee dingen of op twee manieren. En het hangt af van de situatie op dat moment. In één situatie gaan ze zonder iets te zeggen u ontvoeren en oppakken en meenemen naar het kamp en daar de training doen. De andere situatie is dat jullie gaan lid worden en zo gaat het gebeuren. Het is altijd een verschillende situatie" (CGVS, p.15). Hiermee klaart u het vastgestelde niet uit. Bovendien legt u niet uit waarom Al Shabaab in uw geval voor de bewuste manier kiest. Verder, indien Al Shabaab zo graag wenste te weten of u daar nog was, zoals uw verklaring luidt, kan tevens verwacht worden dat ze u in uw ouderlijk huis én in het huis van uw zus die in de buurt van uw moeder in Kamasuma woont, komen zoeken (CGVS, p. 7). U vertelt echter dat ze niet naar het huis van uw zus zijn gegaan (CGVS, p. 14). Het is niet aannemelijk in een rurale context als uw dorp Kamasuma in Somalië dat Al Shabaab niet weet of kan te weten komen waar uw zus woont, die nota bene in hetzelfde dorp woont als waar uw problemen zich afspelen én als waar uw ouderlijk huis is (CGVS, p. 7), en dat Al Shabaab niet kan inschatten dat u zich daar bij uw zus zou kunnen verschuilen. Het is dan ook alles behalve geloofwaardig dat Al Shabaab u nooit is komen zoeken bij uw zus, noch toen u nog in Somalië was, noch na uw vertrek. Voorts, wordt u gevraagd waarom u zich niet ergens anders hebt verstopt dan uw eigen huis en het huis van uw zus in de periode tussen uw rekrutering en uw vertrek (CGVS, p. 16). U antwoordt dat in 2011 Al Shabaab overal de macht had (CGVS, p. 16). Indien ze iemand wilden hebben, was er geen andere plek om te vluchten (CGVS, p. 16). Deze laatste verklaring ondermijnt volledig de geloofwaardigheid van uw verklaringen over Al Shabaab's pogingen u te zoeken na uw rekrutering, aangezien u hen hierdoor afschiet als een almachtige factor in uw dorp en regio destijds. Dat zij u niet vonden hoewel ze na hun rekruteringspoging duidelijk naar u op zoek waren volgens uw verklaringen, kan aldus alles behalve overtuigen. Daarenboven moet worden opgemerkt dat u over deze bezoeken en zoekpogingen door Al Shabaab niets hebt vermeld bij de DVZ, hetgeen de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen verder onderstreept (DVZ, Verklaring CGVS, vraag 5).

Verder, wanneer u bevraagd wordt over het tweede bezoek van Al Shabaab aan uw huis, met name net de dag waarop u in de ochtend het dorp had verlaten richting Kismayo, verklaart u plots dat Al Shabaab tegen uw moeder zei dat ze wel wist waar u zich bevond en dat ze naar de rechtbank moest gaan (CGVS, p. 15). Dit is de eerste keer dat u iets vermeldt over een rechtbank. U hebt het namelijk niet bij de DVZ, noch eerder tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS gezegd (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 5; CGVS, p. 1-15). Het is opmerkelijk dat u het niet vermeld heeft bij DVZ, hoewel u daar toen expliciet gevraagd werd een overzicht te geven van alle feiten die geleid hebben tot uw vlucht uit uw land van herkomst (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 5). U gaf bovendien bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS aan dat u bij de DVZ wel kort alle redenen had kunnen vermelden waarom u uw land had verlaten (CGVS, p. 3). Daarbij is het ook opmerkelijk dat u het niet reeds hebt vermeld tijdens het persoonlijk onderhoud, gezien u werd gevraagd uitgebreid uiteen te zetten waarom u bent vertrokken uit Somalië (CGVS, p. 11). Gevraagd waarom u het nog niet eerder zei, stelt u dat u het ging uitleggen en daarbij werd u het ook niet gevraagd (CGVS, p. 15). Dit is geen afdoende uitleg voor het vastgestelde. Dit ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw moeders verschijning voor de rechtbank. Voorts, werd u gevraagd wat er bij de rechtbank is gebeurd toen uw moeder ging (CGVS, p. 15). U stelt dat haar gevraagd werd waar haar zoon is en ze haar toen meldden dat als ze het niet zei, ze zou moeten gedood worden en als Al Shabaab u zou vinden, ze haar ook zouden doden (CGVS, p. 15). Gepolst wat uw moeder hierop zei, stelt u dat ze herhaalde dat ze niet wist waar haar zoon was (CGVS, p. 15). Volgens wat u vertelde dat Al Shabaab had gemeld, zou uw moeder in deze logica gedood moeten worden. Hiermee geconfronteerd en gevraagd waarom Al Shabaab uw moeder dan niet heeft proberen doden, stelt u: "Omdat ze niet een belangrijk element was. Ze was een oude vrouw. Als ze haar laten leven of doden, behalen ze niet hun doel. Ze was niet belangrijk. Ik was het doel" (CGVS, p. 15). Dit kan alles behalve uitklaren waarom Al Shabaab de gemaakte belofte om haar te doden bij haar gebrek aan informatie niet opvolgt, zeker in het licht van uw andere verklaringen waarbij u stelt dat Al Shabaab destijds overal de macht had (CGVS, p. 16). Daarbij dient opgemerkt te worden dat Al Shabaab uw vader heeft ontvoerd en vermoord omdat hij niet gehoorzaamde aan hun verzoek (CGVS, p. 6-7). Uw moeder hoorde dat hij overleden was in mei 2011, ongeveer twee weken na de verdwijning van uw vader (CGVS, p. 7). Ook dit ondermijnt de geloofwaardigheid van het gebrek aan daadkrachtig optreden ten opzichte van u in het kader van uw beweerde gedwongen rekrutering en ten opzichte van uw moeder in de rechtbank, temeer gezien dit ongeveer in dezelfde periode afspeelt, namelijk juli 2011 (CGVS, p. 14-15).

Voorts, stelt u dat uw moeder, zus en echtgenote nooit problemen hebben gekregen omwille van uw problemen (CGVS, p. 15). Daarbij verklaart u dat uw vrouw u zei dat u haar niet rechtsreeks kon contacteren en dat u naar uw moeder moet bellen als u haar wil bereiken, gezien ze geen problemen wil krijgen (CGVS, p. 8). Het is weinig logisch dat uw vrouw problemen vreest bij het ontvangen van uw telefoons, maar u tegelijkertijd geen problemen meldt in haar hoofde in Somalië omwille van jullie huwelijk, noch nadat ze drie kinderen van u kreeg. Daarbij dient ook opgemerkt te worden dat uw moeder het huwelijk arrangeerde en dat de ceremonie van jullie huwelijk in Somalië gebeurde, toen u in Zuid-Afrika woonde (CGVS, p. 7). Men zou verwachten dat de gemeenschap en bijgevolg Al Shabaab weten dat zij uw vrouw is en dat u de vader bent van haar drie kinderen, voornamelijk gezien haar verblijf in een rurale gemeenschap (CGVS, p. 7-8). Dat uw vrouw desondanks nog geen problemen heeft gekregen met Al Shabaab omwille van uw beweerde

problemen ondermijnt dan ook uw vrees voor vervolging of een actueel risico op ernstige schade (CGVS, p. 15). Hetzelfde dient vastgesteld te worden omtrent uw zus die u hetzelfde had verzocht, namelijk haar niet rechtsreeks te bellen, maar uw moeder, uit vrees afgeluisterd te worden en daardoor problemen te krijgen (CGVS, p. 15). U verklaart aldus dat zowel uw echtgenote als uw zus een angst uiten om afgeluisterd te worden indien u hen zou bellen en daar problemen of negatieve gevolgen door te ervaren (CGVS, p. 8 en 15). Tegelijkertijd verklaart u dat u regelmatig belt met uw moeder (CGVS, p. 8). Hier dient te worden opgemerkt dat uw moeder evenzeer en mogelijks nog meer kans loopt om afgeluisterd te worden door Al Shabaab, gezien ze ook al voor hun rechtbank diende te verschijnen (zie boven). Het feit dat u geen problemen vermeldt in hoofde van uw moeder, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw vrees ten aanzien van Al Shabaab en ondermijnt ook de geloofwaardigheid van het feit dat Al Shabaab u nog steeds zou zoeken en viseren.

Ten slotte, gevraagd welke vrees u heeft betreffende uw rekrutering, stelt u dat Al Shabaab u zou willen rekruteren, maar dat ze u nu sowieso zullen doden, omdat ze u niet zullen vertrouwen (CGVS, p. 13). Opnieuw benadrukt u hier dus eerder uw bovenstaande vrees in verband met uw beweerde verwestering en verblijf in een ongelovig land dan uw vrees in het kader van de rekruteringspoging in het verleden. Deze vaststelling ondermijnt wederom de geloofwaardigheid en de ernst van uw vrees in dit verband.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw vluchtmotief, zijnde de rekruteringspoging van Al Shabaab.

Daarenboven, verklaart u dat uw vader werd vermoord door Al Shabaab in mei 2011 omdat hij volgens Al Shabaab niet de correcte hoeveelheid zakat had betaald aan de groepering (CGVS, p. 6-7). Zowel bij de DVZ als bij het CGVS getuigt u hierover geen vrees te hebben noch problemen door te hebben ervaren (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 5; CGVS, p. 1-16). Ook dit element kan aldus allerminst volstaan om aanleiding te geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus in uw hoofde.

Ten slotte, haalt u ook aan in Zuid-Afrika erkend te zijn geweest als vluchteling en problemen gekend te hebben met dieven die uw opgerichte winkels aanvielen om u te doen stoppen met het uitbaten van de winkel (CGVS, p. 3 en 12-13). U legt de documenten neer van uw vluchtelingestatus in Zuid-Afrika, uw reisdocument van Zuid-Afrika, alsook foto's voor van de verwondingen (zie administratief dossier, groene map, nr. 1, 2, 3 en 5). U legt ook een medisch verslag neer van uw littekens en verwondingen die u opliep bij de aanvallen in Zuid-Afrika (zie administratief dossier, groene map, nr. 4). Daarover dient echter opgemerkt te worden dat die problemen geen betrekking hebben op uw persoonlijke vrees voor vervolging ten opzichte van Somalië. Uw vrees voor vervolging dient bovendien ten opzichte van uw land van herkomst en nationaliteit, in casu Somalië, beoordeeld te worden. Zodoende kunnen die problemen in Zuid-Afrika geen ander licht werpen op bovenstaande beoordeling.

De documenten die u neerlegt doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Documenten hebben immers slechts bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is.

De documenten omtrent uw Zuid-Afrikaanse vluchtelingenstatus, uw Zuid-Afrikaans reisdocument en de foto's van uw verwondingen in Zuid-Afrika ondersteunen enkel de verklaringen over uw vluchtelingenstatus in Zuid-Afrika en dit wordt niet onmiddellijk betwist. Over al deze documenten dient verder opgemerkt te worden dat inzake kopieën van documenten de authenticiteit op geen enkele wijze kan worden nagegaan. Het medisch document opgesteld door een dokter in België omtrent uw littekens en verwondingen ten gevolge van de aanvallen in Zuid-Afrika werd hierboven reeds besproken. De voorgehouden problemen kunnen er tevens niet uit worden afgeleid, noch zegt dit iets over een eventuele vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade in uw land van herkomst en nationaliteit, met name Somalië.

In verband met de e-mail die het CGVS op 18 juni 2024 ontving met daarin enkele opmerkingen in verband met de notities van het persoonlijk onderhoud op het CGVS, moet worden opgemerkt dat hiermee rekening gehouden werd, en dat deze geen ander licht werpen op bovenstaande vaststellingen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_2023_02_22.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/default/files/>

rapporten/coi_focus_somalie._overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalïë ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalïë een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalïë verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalïë die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalïë volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalïë, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalïë, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Lower Juba te worden beoordeeld.

Lower Juba wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de “loutere aanwezigheid” ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Lower Juba een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Lower Juba is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Lower Juba is de meest zuidelijk gelegen regio in Somalië en vormt samen met Gedo en Middle Juba de deelstaat Jubaland. Het deelt een internationale grens met Kenia in het westen. De belangrijkste actoren in de regio zijn de deelstaatregering van Jubaland, al-Shabaab en clanleiders en milities. De stad Kismayo in Lower Juba is de de facto zetel van de regering van Jubaland. Naast Kismayo vallen ook verschillende andere steden in de regio, zoals Afmadow en Doble, onder de controle van de staat Jubaland. Al-Shabaab controleert of beïnvloedt het grootste deel van het hinterland van Lower Juba.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Lower Juba geschat op 1.038.602 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 227 geweldsincidenten in de regio, waaronder vooral battles (157). Het betreffen voornamelijk aanvallen van al-Shabaab op de aanwezige regionale, nationale en internationale strijdkrachten. ACLED registreert ook antiterreuroperaties tegen al-Shabaab door de verschillende Somalische en Jubalandse veiligheidsdiensten. In de categorie explosions/ remote violence telt ACLED 61 incidenten, waarbij al-Shabaab vooral IED-aanslagen pleegt, maar ook granaat- en morteraanvallen grotendeels gericht tegen de in de regio actieve veiligheidsdiensten. Bij sommige incidenten zijn burgers het slachtoffer. Verder noteert ACLED onder dit type van geweld ook luchtaanvallen door verschillende veiligheidsdiensten tegen AS-doelwitten. Bij incidenten van gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) is al-Shabaab in 7 van de 9 incidenten de actor. Het gaat om ontvoeringen van clanouderen, de executie in het openbaar van twee mensen verdacht van spionage, het publiek bestraffen van een door een AS-sharia gerechtshof veroordeelde man met 100 zweepslagen en het beschieten van hulpverleners aan een voedselbedeling. ACLED noteert in totaal 625 dodelijke slachtoffers in de regio Lower Juba door het geweld. De meeste slachtoffers registreert ACLED onder de categorie battles met 465 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten van de aanwezige veiligheidsdiensten en AS-strijders. In de verslagperiode klasseert ACLED 22 incidenten onder de noemer civilian targeting met 7 burgerdoden in de categorie explosions/remote violence en 6 burgerdoden in de categorie violence against civilians. Bijna alle intern ontheemden die vluchtten omwille van conflict/onveiligheid, droogte en overstromingen, hervestigen zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Lower Juba sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Lower Juba in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Lower Juba een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Lower Juba. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In zijn verzoekschrift voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 17 en 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en van de “*algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur*”, waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeker meent tevens dat er een manifeste appreciatiefout voorligt.

Na een theoretisch betoog hekelt verzoeker dat de commissaris-generaal zijn herkomst in twijfel trekt om zo zijn asielrelaas als ongeloofwaardig te bestempelen. Verzoeker meent dat deze cascade-redenering het onmogelijk maakt om zijn problemen aan te tonen, ook al zijn deze verklaringen in wezen consistent en zonder tegenstrijdigheden.

Vervolgens gaat verzoeker in op enkele weigeringsmotieven van de bestreden beslissing en besluit hij dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is, minstens dat hem het voordeel van de twijfel moet worden gegund. Verzoeker meent dan ook dat hij als vluchteling dient te worden erkend.

Minstens is verzoeker van mening dat hij in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Enerzijds omwille van zijn vrees voor vervolging door Al-Shabaab, anderzijds door de algemene veiligheidssituatie in Somalië in het algemeen en in zijn regio van herkomst in het bijzonder.

In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoeker om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

3.2. Stukken

3.2.1. Verzoeker vermeldt doorheen zijn verzoekschrift volgende bronnen en voegt er de weblinks van toe:

- EASO « Country of Origin Information Report Somalia Security situation », december 2017,
- EASO « Country of Origin Information Report Somalia Security situation », February 2023,
- COI focus, “Somalië Overzicht veiligheidsincidenten”, 21.12.2023,
- COI focus, “SOMALIË - Veiligheidssituatie in Mogadishu”, 23.10.2023,
- UK Home Office, “Country Policy and Information Note Somalia (South and Central): Security and humanitarian situation”, November 2020,
- Amnesty International, “Somalia – 2019”,
- HRW, “World Report 2020 – Somalia”, 14.01.2020,
- USDOS, “Country Report on Human Rights Practices 2019 – Somalia”, 11.03.2020,
- UN Security Council, “Situation in Somalia, Report of the Secretary-General”, 13.08.2020, S/2020/798 (beschikbaar op: <https://www.ecoi.net/en/document/2036555.html>),
- Radio France international, “Somalia: At Least Five Killed in Shabaab Raid On Mogadishu Hotel”, 01.02.2021,
- GardaWorld, “Somalia: IED blast reported in Mogadishu’s Abdi Aziz district”, 28.11.2020,
- Garda World, “Somalia: Emerging reports of explosion in Mogadishu”, 28.11.2020,
- Critical Threats, “Gulf of Aden Security Review”, 20.11.2020,
- Al Arabiya, “Five killed in Mogadishu restaurant suicide attack, say Somali police”, 17.11.2020,
- VoAfrrique, « Trois morts dans un attentat suicide à Mogadiscio » , 09.09.2020,
- Al-Jazeera, “Several killed in suicide bombing outside mosque in Somalia”, 11.09.2020,
- BBC, “Mogadishu attack: Somali troops end deadly siege at Elite Hotel”, 17.08.2020,
- AfricaNews, “Somalie: 2 morts dans un attentat”, 03.08.2020,
- Crisis Group, “Tracking Conflict Worldwide”, July 2020,
- Libération, « Mogadiscio frappé par un nouvel attentat aveugle » 29.12.2019,
- UK Home Office, “Country Policy and Information Note Somalia (South and Central): Security and humanitarian situation”, November 2020, pp. 53-54,
- AOA, “Somalia: Two attacks leave at least 20 dead and 19 injured in Somalia’s Lower Shabelle region”, 29 juli 2022,
- REUTERS, « Car bombs at busy Somalia market intersection killed at least 100, president says », 31 oktober 2022,
- North Africa Post, “Somalia: scores killed in al-Shabab bomb attack on Mogadishu mayor’s office”, 23 january 2023,
- REUTERS, « Somalia’s al Shabaab attacks base in town it had lost, kills seven », 20 january 2023,

- OCHA, "Somalia: The Cost of Inaction", juli 2022.

3.2.2. Op 17 april 2025 dient de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota (rechtsplegingsdossier, stuk 7) in waarin hij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- UNHCR "*International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia*" van september 2022;
- EUAA "*Country Guidance: Somalia*" van augustus 2023;
- EUAA "*Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation*" van februari 2023;
- EUAA "*Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update*" van 17 mei 2023;
- COI Focus "*Somalië: Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update)*".

3.2.3. Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer (rechtsplegingsdossier, stuk 10) met volgende bijkomende stavingstukken:

- foto's van verzoekers schoonbroer met verwondingen en wapens;
- foto's van verzoekers echtgenote en zijn kinderen;
- bewijs van tewerkstelling in België als arbeider van 2 januari 2024 tot 31 december 2024.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken

verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat haar bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;

b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;

d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.”

3.3.3. Ontvankelijkheid van het middel

De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden. Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen geschonden zijn. De Raad stelt vast dat verzoeker niet verduidelijkt op welke wijze hij artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen geschonden acht. De Raad ziet overigens niet in hoe dit artikel, dat het toepassingsgebied van de wet aanduidt, geschonden zou kunnen zijn.

Voorts stelt de Raad vast dat verzoeker niet duidt op welke wijze hij artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen geschonden acht. Het is de Raad bovendien niet duidelijk hoe een artikel dat de wijze voorziet waarop het dringend beroep bij de commissaris-generaal moet worden ingediend *in casu* zou kunnen zijn geschonden.

Wat betreft de algemene verwijzing van verzoeker naar “*het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur*” stelt de Raad vast dat in het verzoekschrift enkel de zorgvuldigheidsplicht concreet wordt vermeld. Het is niet de taak van de Raad om te achterhalen welk(e) ander(e) beginsel(en) verzoeker eventueel nog zou kunnen bedoelen. Dit onderdeel van het middel, in zover het geen betrekking heeft op de zorgvuldigheidsbeginsel, wordt derhalve evenmin ontvankelijk aangevoerd.

Waar verzoeker in de uiteenzetting van zijn middel nog de schending opwerpt van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

3.3.4. Motieven van de bestreden beslissing

3.3.4.1. In de bestreden beslissing worden verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

(i) de vaststelling dat verzoeker geen verzoek om internationale bescherming indiende in Italië of Frankrijk ondermijnt reeds de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden vrees voor vervolging;

(ii) verzoeker legt inconsistente verklaringen af met betrekking tot de vraag waarom hij niet kan terugkeren naar Somalië – bij de Dienst Vreemdelingenzaken spreekt hij enkel over de rekruteringspoging van Al-Shabaab, waarbij hij op het CGVS eerst begint over vrijheidsbeperkingen die Al-Shabaab oplegt en een toegeschreven verwestering –, hij legt daarbij bovendien tegenstrijdige verklaringen af over het ogenblik waarop hij uit Zuid-Afrika zou zijn vertrokken, hetgeen reeds afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn verklaarde vluchtmotief betreffende de rekruteringspoging door Al-Shabaab;

(iii) verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij een vrees voor vervolging door Al-Shabaab loopt omwille van een (toegeschreven) verwestering aangezien:

a) verzoeker geen concrete elementen of zelfs enig begin van bewijs bijbrengt waaruit blijkt waar, wanneer, door wie, waarom en in welke omstandigheden hij als verwesterd zal worden gepercipieerd, laat staan dat hij hierom zal worden geviséerd of vervolgd;

- b) het loutere feit dat een persoon in zijn of haar land van herkomst niet langer een levensstijl zal kunnen hanteren vergelijkbaar met deze in België, mogelijk bepaalde aanpassingsmoeilijkheden zou kennen en zich in zijn land van herkomst in het openbaar zou moeten conformeren aan bepaalde restricties, onvoldoende ernstig is om te kunnen spreken van een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin;
 - c) verzoeker tot minstens zijn achttien jaar in Somalië heeft verbleven, naar school ging waar hij reeds Engels leerde en zijn vader hielp in de winkel zodat kan worden aangenomen dat hij al een zekere maturiteit had en was gevormd naar de Somalische waarden en normen, te meer daar blijkt dat verzoeker nog beschikt over een netwerk in zijn land van herkomst waarmee hij nog in contact staat;
 - d) verzoeker niet *in concreto* aantoont dat hij gedurende zijn verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die hij moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor hij bij een terugkeer naar Somalië zal worden bestempeld als zijnde besmet door het westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Somalische gemeenschap in het algemeen en Al-Shabaab in het bijzonder;
 - e) niet blijkt dat verzoeker voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van Al-Shabaab stond;
 - f) verzoeker geen problemen in hoofde van zijn echtgenote heeft vermeld betreffende gepercipieerde verwestering of omdat zij gehuwd zou zijn met iemand die wordt beschouwd als ongelovige of spion omwille van zijn verblijf in een ongelovig land, terwijl zij reeds drie maal heen en terug is gereisd vanuit Somalië naar Zuid-Afrika (waar verzoeker woonde sinds augustus 2011);
- (iv) er kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers voorgehouden vrees voor vervolging omwille van een voorgehouden confrontatie met Al-Shabaab in 2010 omdat verzoeker en zijn vrienden zouden zijn gaan voetballen in plaats van zich aan te dienen op een vergadering, dit gelet op de vage, inconsistente en ongeloofwaardige verklaringen die verzoeker in dit verband aflegt;
- (v) er kan evenmin geloof worden gehecht aan verzoekers beweerde rekruteringspoging door Al-Shabaab nu:
- a) de door verzoeker verklaarde handelswijze van Al-Shabaab niet kan overtuigen van een gedwongen en daadkrachtige rekruteringspoging,
 - b) verzoeker vage verklaringen aflegt over de duurtijd die nodig was om zijn vlucht voor te bereiden,
 - c) verzoekers verklaringen omtrent de handelswijze van Al-Shabaab in het kader van de vermeende rekrutering ongeloofwaardig zijn, te meer gelet op de door verzoeker geschetste context waarin Al-Shabaab toentertijd een almachtige factor in zijn dorp en regio zou zijn geweest,
 - d) de vaststelling dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken niets heeft vermeld van de bezoeken en zoekpogingen door Al-Shabaab afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen,
 - e) verzoekers verklaringen omtrent de bezoeken en zoekpogingen door Al-Shabaab doorheen zijn persoonlijk onderhoud zich wijzigen en zij logica ontberen zodat hieraan geen geloof kan worden gehecht,
 - f) het feit dat verzoeker geen problemen vermeldt in hoofde van zijn moeder – terwijl hij zijn echtgenote en zus zou moeten bereiken via zijn moeder omdat zij anders problemen stellen te vrezen –, verder de geloofwaardigheid van zijn vrees voor Al-Shabaab en ook de geloofwaardigheid van het feit dat Al-Shabaab verzoeker vandaag nog steeds zou zoeken en viseren, ondermijnt,
 - g) in zoverre verzoeker aangeeft dat Al-Shabaab hem nu sowieso zullen doden omdat ze hem niet zullen vertrouwen, kan worden verwezen naar het feit dat verzoeker niet aantoont dat hij een vrees loopt omwille van een (toegeschreven) verwestering en verblijf in een ongelovig land;
- (vi) verzoeker koppelt zelf geen vrees aan het gegeven dat zijn vader in 2011 werd vermoord door Al-Shabaab;
- (vii) de vaststelling dat verzoeker in Zuid-Afrika is erkend geweest als vluchteling en problemen heeft gekend met dieven die zijn opgerichte winkels aanvielen om hem te doen stoppen en de documenten die hij hiertoe neerlegt, betreffen geen elementen die betrekking hebben op zijn persoonlijke vrees voor vervolging ten opzichte van Somalië – het land van herkomst en nationaliteit van verzoeker;
- (viii) de documenten die verzoeker voorlegt, zijn niet van die aard dat ze de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen;
- (ix) in het kader van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de situatie onderzocht in de regio Lower Juba en wordt geconcludeerd dat verzoeker nalaat het bewijs te leveren dat hij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld, evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in zijn hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Al deze motieven worden omstandig toegelicht in de bestreden beslissing.

3.3.4.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, voldaan. Verzoeker maakt niet

duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.3.5.1. Bij terugkeer naar Somalië vreest verzoeker te worden vervolgd door Al-Shabaab omdat ze verzoeker in 2010 vijf uren gevangen namen omdat hij niet naar een bijeenkomst kwam, maar daarentegen voetbal ging spelen met vrienden, zij hem wensten te rekruteren in 2011 en omdat ze hem nu zouden beschouwen als een ongelovige bij terugkeer uit andere landen.

3.3.5.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

3.3.5.3. In het verzoekschrift hekelt verzoeker het gegeven dat de commissaris-generaal zijn herkomst in twijfel trekt om zo zijn asielrelaas als ongeloofwaardig te bestempelen en hij meent dat deze cascade-redenering het onmogelijk maakt om zijn problemen aan te tonen, ook al zijn deze verklaringen volgens hem consistent en zonder tegenstrijdigheden. Verzoeker gaat hiermee echter uit van een foutieve lezing van de bestreden beslissing. De Raad wijst erop dat verzoekers herkomst uit de Somalische regio Lower Juba *in casu* op zich niet wordt betwist en de commissaris-generaal op pertinente en omstandige wijze uiteenzet dat de veelheid aan onwaarschijnlijkheden, vaagheden en incoherenties ervoor zorgen dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden vluchtrelaas, zoals ook blijkt uit wat volgt.

3.3.5.4. De commissaris-generaal wijst er zo vooreerst op goede gronden op dat verzoeker geen eenduidige en heldere verklaringen aflegt over de reden(en) voor zijn vlucht uit Somalië. In dit verband staat in de bestreden beslissing het volgende te lezen:

“Wanneer u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS een eerste maal gevraagd wordt te vertellen waarom u niet kan terugkeren naar Somalië, vraagt u om nog verder te praten over de dorpen die ook in het district Jamaame liggen in plaats van uw asielrelaas te vertellen (CGVS, p. 10). Dit is opmerkelijk te noemen. Gevraagd waarom u over deze dorpen wil praten, stelt u dat u wil duiden opdat er niet gezegd zou worden dat u het niet gezegd hebt (CGVS, p. 11). Wanneer u nadien nogmaals gevraagd wordt te vertellen waarom u Somalië hebt verlaten en waarom u niet kan terugkeren, antwoordt u dat u in 2021 vertrok uit Zuid-Afrika (CGVS, p. 11). Ten eerste, had u eerder verklaard dat u in januari 2022 was vertrokken uit Zuid-Afrika (CGVS, p. 5). Deze verklaringen zijn niet eensluidend, hetgeen reeds frappeert. Ten tweede, is het geen antwoord op de vraag. Daarom wordt u de vraag herhaald waarom u bent vertrokken uit Somalië (CGVS, p. 11). U antwoordt dat Al Shabaab het grootste probleem is in Somalië (CGVS, p. 11). U voegt toe dat er geen vrijheid is en dat men niet met een kapsel en haarstijl zoals u die hebt ten tijde van het onderhoud, mag rondlopen in Somalië (CGVS, p. 11). Indien Al Shabaab iemand daarmee betrapt, knipt men het haar af (CGVS, p. 11). Daarnaast vermeldt u ook dat men een broek moet dragen tot aan de enkels en geen muziek mag luisteren of een film mag kijken (CGVS, p. 11). Als ze pornografie vinden op uw telefoon, volgt een gevangenisstraf van vijftien dagen, alsook het inslikken van uw simkaart en/of geheugenkaart (CGVS, p. 11). Slechts na uw initiële verklaringen over de vrijheidsbeperkingen in Somalië begint u uit te leggen over de rekruteringspoging van Al Shabaab, zijnde uw vluchtrelaas zoals verklaard bij de DVZ (Dienst Vreemdelingenzaken), wat verder wordt besproken (CGVS, p. 11-12; DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 5). Hierover dient tevens opgemerkt te worden dat u het vluchtmotief betreffende beperkingen van uw vrijheden niet eerder heeft opgeworpen bij de DVZ (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 5), waardoor de geloofwaardigheid en ernst hiervan reeds wordt aangetast. Daarenboven stelde u bij het CGVS kort alle redenen te hebben verteld bij de DVZ waarom u in België bescherming wil aanvragen (CGVS, p. 3). Wanneer u later gevraagd wordt wat u vreest bij een hypothetische terugkeer naar Somalië, stelt u eerst dat u Al Shabaab vreest omdat u aan de andere kant van de wereld hebt gezeten en in een ander land hebt geleefd (CGVS, p. 13). U voegt toe dat ze u gaan doden voor deze redenen en gaan denken dat u een spion bent en dat u een werknemer bent van de ongelovigen omdat u Engels en een andere taal hebt geleerd (CGVS, p. 13). U beperkt zich hier echter tot blote beweringen. Het is frappant dat u bij de DVZ enkel spreekt over uw rekruteringspoging (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 5) en bij het CGVS tweemaal eerst begint over vrijheidsbeperkingen die Al Shabaab

oplegt en een toegeschreven verwestering. Deze vaststelling stelt ook de geloofwaardigheid van uw verklaarde vluchtmotief betreffende de rekruteringspoging door Al Shabaab reeds in twijfel.”

Verzoeker benadrukt in het verzoekschrift dat de inconsistente aangaande het tijdstip van zijn vertrek uit Zuid-Afrika ongetwijfeld te wijten is aan een gebrek aan begrip en de stress die hij had tijdens zijn persoonlijk onderhoud. Verzoeker bevestigt dat zijn vertrek uit Zuid-Afrika plaatsvond in 2022.

De Raad merkt in dit verband op dat het niet ernstig is om na confrontatie met een negatieve beslissing louter hypothetische (*post factum*) problemen tijdens het persoonlijk onderhoud op te werpen. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud valt op geen enkele wijze af te leiden dat er zich daadwerkelijk begripsproblemen zouden hebben voorgedaan, dat integendeel verzoeker op omstandige wijze zijn relaas heeft uiteengezet en dat hem aan het einde van het gehoor uitdrukkelijk werd gevraagd of hij verder nog iets wenste toe te voegen. Bovendien vroeg en bekwam verzoeker een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud en maakte hij hierover – behoudens een verbetering aangaande districten van Juba (administratief dossier, map ‘Documenten’, stuk 6, p. 10 van de kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud) - geen opmerkingen over aan het CGVS. Aldus wordt hij overeenkomstig artikel 57/5*quater*, § 3, vijfde lid van de Vreemdelingenwet voor het overige geacht in te stemmen met de inhoud van de voormelde passages uit de notities van het eerste persoonlijk onderhoud. Verder onderstreept de Raad dat elke verzoeker om internationale bescherming onder een zekere spanning staat wegens de ervaringen die hij of zij heeft meegemaakt, maar toch kan van hem verwacht worden dat de essentie van het vluchtrelaas op een coherente en geloofwaardige wijze wordt uiteengezet. Elk persoonlijk onderhoud brengt stress en emoties met zich mee en de interviewer houdt hiermee rekening, maar *in casu* is er geen gegeven voorhanden dat stress en emoties verzoeker verhinderd hebben de waarheid te vertellen. Uit het administratief dossier blijkt immers nergens dat verzoeker in de loop van de procedure melding zou hebben gemaakt van traumatische ervaringen waardoor hij niet in staat zou zijn geweest om coherente verklaringen af te leggen. Door verder de volharder in één versie van de tegenstrijdige verklaringen, slaagt verzoeker er evenmin in om de vastgestelde incoherentie te herstellen.

Met betrekking tot het feit dat hij in zijn opeenvolgende verklaringen uiteenlopende redenen aanreikt voor zijn vertrek uit Somalië, voert verzoeker in voorliggend verzoekschrift aan dat zijn verklaringen zoals hij deze op het CGVS heeft uiteengezet de juiste zijn. Hij voegt hieraan toe dat rekening moet worden gehouden met de omstandigheden waaronder het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken plaatsvindt.

De Raad meent dat het algemene betoog in het verzoekschrift dat asielzoekers op dat ogenblik vaak nog geen advocaat ontmoet hebben en dus de noodzaak niet inzien om te eisen dat hun verklaringen bij de DVZ worden herlezen, om voorzichtig te zijn voor wat er in deze vragenlijst staat en om alle relevante aspecten van hun verzoek beknopt te presenteren en dat ze soms zelfs verplicht zijn om te tekenen zonder dat ze de vragenlijst kunnen herlezen, of zonder dat de tolk ze herleest, er niet aan in de weg staat dat (i) verzoeker er bij aanvang van zijn interview bij de DVZ op werd gewezen dat van hem bij het invullen van de vragenlijst wordt verwacht dat hij nauwkeurig, maar in het kort, weergeeft waarom hij bij zijn terugkeer problemen vreest of riskeert en dat hij in het kort de voornaamste elementen of feiten weergeeft en dat (ii) uit de vragenlijst blijkt dat het verslag van zijn verklaringen aan verzoeker in het Somalisch werd voorgelezen. Dit wordt door verzoeker in het verzoekschrift niet betwist. Bovendien heeft verzoeker op geen enkel moment – ook niet thans in zijn verzoekschrift – aangehaald dat hij verplicht zou zijn geweest om de vragenlijst te ondertekenen zonder dat deze hem werd voorgelezen.

Verzoeker betoogt in zijn verzoekschrift nog in het algemeen dat veel verzoekers pas later, tijdens hun onderhoud bij het CGVS fouten, correcties en omissies met betrekking tot de inhoud van de vragenlijst bij de DVZ melden en documenten ondertekenen zonder ze te lezen “(*bvb de documenten om in aanmerking te komen voor rechtsbijstand*)” en dat zij niet worden bijgestaan door hun advocaat tijdens hun onderhoud bij de DVZ, zodat het onmogelijk is om de manier waarop het onderhoud werd gehouden te controleren. Als gevolg hiervan is verzoeker van mening dat de asielinstanties “*bijzonder flexibel en aanpasbaar moeten zijn met betrekking tot de inhoud van deze vragenlijsten*”.

De Raad wijst erop dat verzoeker op geen enkel moment – ook niet in zijn verzoekschrift – heeft aangehaald dat hij gedurende de procedure bepaalde documenten ondertekend heeft zonder deze te lezen. *In casu* werd bij aanvang van zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS aan verzoeker gevraagd hoe zijn interview bij de DVZ verlopen is, waarop verzoeker aangeeft dat de provincies van zijn ouders zijn omgewisseld, maar dat het interview verder goed is verlopen. Verzoeker geeft ook aan dat hij kort alle redenen heeft kunnen uiteenzetten voor zijn verzoek om internationale bescherming (administratief dossier, CGVS, p. 3).

Door in het verzoekschrift nog eenvoudigweg de verklaringen die hij gedurende zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS heeft afgelegd te bevestigen, heeft verzoeker de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen deze verklaringen en de verklaringen die hij heeft afgelegd bij de DVZ niet op.

3.3.5.5. Verder treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze pertinent overweegt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij een vrees voor vervolging door Al-Shabaab loopt omwille van een (toegeschreven) verwestering. Dienaangaande staat in de bestreden beslissing te lezen als volgt:

"(...) Hierover dient tevens opgemerkt te worden dat u het vluchtmotief betreffende beperkingen van uw vrijheden niet eerder heeft opgeworpen bij de DVZ (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 5), waardoor de geloofwaardigheid en ernst hiervan reeds wordt aangetast. Daarenboven stelde u bij het CGVS kort alle redenen te hebben verteld bij de DVZ waarom u in België bescherming wil aanvragen (CGVS, p. 3). Wanneer u later gevraagd wordt wat u vreest bij een hypothetische terugkeer naar Somalië, stelt u eerst dat u Al Shabaab vreest omdat u aan de andere kant van de wereld hebt gezeten en in een ander land hebt geleefd (CGVS, p. 13). U voegt toe dat ze u gaan doden voor deze redenen en gaan denken dat u een spion bent en dat u een werknemer bent van de ongelovigen omdat u Engels en een andere taal hebt geleerd (CGVS, p. 13). U beperkt zich hier echter tot blote beweringen. (...)

Daarbij kan u niet overtuigen dat u verwesterd zou zijn of zo beschouwd zou kunnen worden bij terugkeer naar Somalië. U brengt immers geen concrete elementen aan of zelfs enig begin van bewijs waaruit blijkt waar, wanneer, door wie, waarom en in welke omstandigheden u in uw land van herkomst als dusdanig zal worden gepercipieerd, laat staan dat u hierom zal worden gevisieerd of vervolgd. In dit opzicht verklaart u enkel in algemene zin dat er geen vrijheid is in Somalië en dat men niet met een kapsel en haarstijl zoals u die hebt ten tijde van het onderhoud, mag rondlopen in Somalië (CGVS, p. 11). Indien Al Shabaab iemand daarmee betrapt, knipt men het haar af (CGVS, p. 11). Daarnaast vermeldt u ook dat men een broek moet dragen tot aan de enkels en geen muziek mag luisteren of een film mag kijken (CGVS, p. 11). Als ze pornografie vinden op uw telefoon, volgt een gevangenisstraf van vijftien dagen, alsook het inslikken van je simkaart en/of geheugenkaart (CGVS, p. 11). Het loutere feit dat een persoon in zijn of haar land van herkomst niet langer een levensstijl zal kunnen hanteren vergelijkbaar met deze in België volstaat niet om te voldoen aan de criteria van het Vluchtelingenverdrag. Wat betreft de beperkingen die zijn gebaseerd op islamitische normen en waarden en algemene in Somalië geldende (rechts)regels, moet worden opgemerkt dat het recht op vrije meningsuiting en het recht op de eerbiediging van het privéleven niet absoluut zijn. Het opleggen van beperkingen aan voornoemde rechten behoort tot de soevereine bevoegdheid van de verscheidene nationale staten. De vrijheid van meningsuiting alsook de eerbiediging van het privéleven moet/ kan in de verschillende staten slechts worden uitgeoefend binnen welomschreven voorwaarden en/of binnen welbepaalde (wettelijke) grenzen. In dit kader kan worden opgemerkt dat het loutere feit dat u zich in uw land van herkomst in het openbaar zou dienen te conformeren aan bepaalde restricties, zoals het volgen van een aantal aldaar gangbare kledingvoorschriften en het zich onthouden van bepaalde activiteiten en vrijetijdsbesteding, onvoldoende ernstig is om te kunnen spreken van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Het loutere gegeven dat u zich in Somalië (buitenshuis) zou dienen te conformeren aan de dominante cultuur, vormt op zich geen 'vervolging' in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en geen 'ernstige schade' in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. Dergelijke gevraagde aanpassingen van uwentwege maken op zich geen inbreuk uit op uw fundamentele grondrechten en vrijheden en kunnen dan ook niet als onoverkomelijk worden beschouwd. Waar aangenomen kan worden dat u zich bij een terugkeer naar uw land en regio van herkomst ingevolge uw afwezigheid uit de regio en de verschillen tussen de dominante cultuur en de Belgische maatschappij, net als eenieder die na enige tijd afwezigheid naar zijn land van herkomst terugkeert of die verhuist naar een ander land, initieel mogelijk bepaalde aanpassingsmoeilijkheden zou kennen, dient derhalve te worden opgemerkt dat dit onvoldoende zwaarwichtig is om te kunnen worden beschouwd als vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of als ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming. Daarenboven moet worden vastgesteld dat u minstens tot uw achttienjarige leeftijd in Somalië hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Somalië al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Somalische waarden en normen (CGVS, p. 4-5). U stelt dat u tijdens de periode dat u in Somalië leefde, naar school ging waar u reeds Engels leerde, en tevens uw vader hielp in de winkel (CGVS, p. 10). Daarom kan niet worden aangenomen dat u, na een verblijf van elf jaren in Zuid-Afrika en twee jaren in België, totaal vervreemd zou zijn van de Somalische waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. U heeft ook nog een netwerk in uw regio van herkomst, waarmee u nog in contact staat, zijnde uw moeder, broer, zus, echtgenote en kinderen, dat u kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij u zich desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Somalische samenleving, zoals gedeeltelijk vormgegeven door Al Shabaab (CGVS, p. 8). Bovendien stelt u nog contact te hebben met uw voormalige klasgenoten en vrienden in Somalië via Facebook (CGVS, p. 8). Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in Zuid-Afrika en België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Somalië vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door Al Shabaab en de conservatieve geleidingen van de Somalische samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Somalië zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Somalische gemeenschap in het algemeen of Al Shabaab in het bijzonder. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf buiten Somalië als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar

Somalië vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Somalië gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Somalië.

Evenmin blijkt uit uw verklaringen dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van Al-Shabaab stond (zie ook onder), waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat Al-Shabaab u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst."

Verzoeker benadrukt in dit verband in zijn verzoekschrift dat hij al meer dan twee jaar in Europa woont en bepaalde westerse waarden heeft geassimileerd, zoals vrijheid van meningsuiting, vrijheid om de dingen te doen die hij leuk vindt en dat de leden van Al-Shabaab dergelijke dingen niet toestaan. Bij aanvullende nota van 23 april 2025 legt verzoeker nog een bewijs van tewerkstelling als arbeider in België van 2 januari 2024 tot 31 december 2024 neer (rechtsplegingsdossier, stuk 10).

De Raad merkt op dat uit de voormelde elementen niet blijkt dat verzoekers verblijf en ervaring in Europa hem op zulke wijze hebben beïnvloed dat hij hier in België waarden en visies heeft ontwikkeld die hem op zodanige wijze hebben vervreemd van de Somalische samenleving dat een terugkeer niet mogelijk zou zijn. Verzoeker was minstens achttien jaar toen hij uit Somalië is vertrokken. Hieruit kan worden afgeleid dat hij in Somalië reeds was gevormd naar de Somalische waarden en normen. De Raad wijst er verder op dat verzoeker thans drie jaar in België verblijft, wat niet kan worden beschouwd als een langdurige periode waaruit kan worden afgeleid dat verzoeker op een zulke mate zou zijn geïntegreerd in de Belgische maatschappij dat hij niet langer zou kunnen aarden in de Somalische maatschappij. Het loutere gegeven dat verzoeker zich bij een terugkeer in enige mate zou dienen te conformeren aan de in zijn land gangbare en dominante cultuur, kwalificeert op zich niet als een 'vervolging' in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of 'ernstige schade' in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Te meer daar uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij in Somalië nog over een netwerk beschikt waarmee hij in contact staat en dat hem desgevallend kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij verzoeker zich kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Somalische samenleving. Verzoekers moeder, broer, zus, echtgenote, kinderen, voormalige klasgenoten en vrienden verblijven er nog en verzoeker heeft nog contact met hen (administratief dossier, CGVS, p. 8). De Raad wijst er in dit verband nog op dat verzoeker zelf verklaart tijdens zijn persoonlijk onderhoud dat zijn regio van herkomst (reeds) werd gecontroleerd door Al-Shabaab ten tijde van zijn vertrek uit Somalië (administratief dossier, CGVS, p. 16). Verzoeker spreekt ook nog steeds Somalisch, zo blijkt uit diens persoonlijke onderhoud (administratief dossier, CGVS). Verzoeker haalt verder geen concrete elementen aan die wijzen op een verwestering in zijn hoofde.

Gelet op het voorgaande moet worden vastgesteld dat in hoofde van verzoeker, die zijn vormende jaren in Somalië heeft doorgebracht en aldaar nog over een netwerk beschikt waarmee hij thans nog in contact staat, geen gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen bij een terugkeer naar Somalië omwille van zijn verblijf in Europa.

3.3.5.6. Daarnaast kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers voorgehouden rekruteringspoging door Al-Shabaab in 2011. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen en overwegingen dat

- a) de door verzoeker verklaarde handelswijze van Al-Shabaab niet kan overtuigen van een gedwongen en daadkrachtige rekruteringspoging,
- b) verzoeker vage verklaringen aflegt over de duurtijd die nodig was om zijn vlucht voor te bereiden,
- c) verzoekers verklaringen omtrent de handelswijze van Al-Shabaab in het kader van de vermeende rekrutering ongeloofwaardig zijn, te meer gelet op de door verzoeker geschetste context waarin Al-Shabaab toentertijd een almachtige factor in zijn dorp en regio zou zijn geweest,
- d) de vaststelling dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken niets heeft vermeld van de bezoeken en zoekpogingen door Al-Shabaab, afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen,
- e) verzoekers verklaringen omtrent de bezoeken en zoekpogingen door Al-Shabaab doorheen zijn persoonlijk onderhoud wijzigen en zij logica ontberen zodat hieraan geen geloof kan worden gehecht,
- f) het feit dat verzoeker geen problemen vermeldt in hoofde van zijn moeder – terwijl hij zijn echtgenote en zus zou moeten bereiken via zijn moeder omdat zij anders problemen stellen te vrezen –, verder de geloofwaardigheid van zijn vrees voor Al-Shabaab en ook de geloofwaardigheid van het feit dat Al-Shabaab verzoeker vandaag nog steeds zou zoeken en viseren, ondermijnt,
- g) in zoverre verzoeker aangeeft dat Al-Shabaab hem nu sowieso zullen doden omdat ze hem niet zullen vertrouwen, kan worden verwezen naar het feit dat verzoeker niet aantoont dat hij een vrees loopt omwille van een (toegeschreven) verwestering en verblijf in een ongelovig land.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat de commissaris-generaal niet heeft aangetoond dat zijn verklaringen vals of ongegrond waren, benadrukt de Raad dat uit het voorgaande en de pertinente

overwegingen in de bestreden beslissing blijkt dat de ongeloofwaardigheid van verzoekers vluchtrelaas *in casu* volgt uit tegenstrijdigheden, vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Door deze gevolgtrekkingen simpelweg en op algemene wijze te minimaliseren, bekritisieren en tegenspreken, brengt verzoeker geen dienstig verweer aan om de pertinente motieven van de bestreden beslissing in dit verband te verklaren of te weerleggen.

In zoverre verzoeker te dezen in zijn verzoekschrift nog verwijst naar een arrest van de Raad, onderstreept de Raad dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht.

3.3.5.7. Verzoeker merkt in zijn verzoekschrift op dat de vaststelling dat “*de Zuid-Afrikaanse autoriteiten besloten verzoeker een verblijfsvergunning te geven vanwege de problemen die hij met Al-Shabaab had gehad*” een ernstige aanwijzing vormt dat zijn vrees geloofwaardig is. Hij meent dan ook dat het vermoeden van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet hier van toepassing moet zijn.

De Raad merkt evenwel op dat uit het Zuid-Afrikaanse reisdocument en de documenten aangaande verzoekers verblijfsstatus als vluchteling aldaar (administratief dossier, map ‘Documenten’, stukken 1-2) niet kan blijken op welke gronden verzoeker de vluchtelingenstatus zou zijn verleend. Uit deze stukken kan dan ook niet worden afgeleid en verzoeker maakt evenmin aannemelijk dat deze status hem zou zijn verleend op grond van voormelde problemen met Al-Shabaab. De Raad herhaalt dat uit het voorgaande is gebleken dat verzoeker *in casu* niet aannemelijk maakt actueel een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin te lopen omwille van problemen met Al-Shabaab. Bijgevolg kan de schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet *in casu* niet dienstig worden aangevoerd.

3.3.5.8. Ten overvloede wijst de Raad erop dat de vaststelling dat verzoeker geen verzoek om internationale bescherming indiende in Italië en/of Frankrijk niet getuigt van een gegronde vrees voor vervolging zoals omschreven in het Vluchtelingenverdrag of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. De Raad benadrukt in dit verband dat van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Vluchtelingenverdrag of de subsidiaire bescherming inroept, redelijkerwijs mag worden verwacht dat hij, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, hij zo snel mogelijk een verzoek om internationale bescherming indient, *quod non in casu*. De nalatigheid van verzoeker dienaangaande tast dan ook de geloofwaardigheid aan van de door hem aangehaalde vrees voor vervolging. De argumentatie in het verzoekschrift dat hij in Frankrijk bijna twee maanden had moeten wachten voordat hij hulp kreeg en hij in Italië bang was om elk ogenblik te worden uitgezet, kan niet als afdoende verschoning worden aanvaard en kan niet vergoelijken waarom hij zelfs geen poging heeft ondernomen om zich in (één van) deze landen te verzekeren van een blijvende bescherming tegen de voorgehouden vrees die hem noopte zijn land van herkomst te verlaten, dan wel die hem verhindert ernaar terug te keren.

3.3.5.9. De documenten die door verzoeker werden bijgebracht vermogen niet de ongeloofwaardig geachte verklaringen omtrent de feiten die aan de grondslag liggen van zijn verzoek om internationale bescherming te herstellen.

Wat betreft de foto's die verzoeker voorlegt van zijn verwondingen die hij in Zuid-Afrika opliep (administratief dossier, map ‘Documenten’, stukken 3-5), wijst de Raad erop dat het onderzoek naar de gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade gevoerd wordt met betrekking tot het land waarvan de verzoeker de nationaliteit heeft, *in casu* Somalië. In de bestreden beslissing wordt de nood aan internationale bescherming van verzoeker ten aanzien van Somalië onderzocht en besloten dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aannemelijk maakt. Bijgevolg kunnen de problemen in Zuid-Afrika geen ander licht werpen op bovenstaande beoordeling.

Wat betreft de foto's die verzoeker bij aanvullende nota van 23 april 2025 voorlegt van zijn vermeende schoonbroer met verwondingen, van messen op de grond, van zijn kinderen en echtgenote om aan te tonen dat zijn familieleden verwond raakten in het kader van een vijandigheid tussen clans, merkt de Raad op dat deze foto's geen bewijs vormen van de voorgehouden feiten aangezien zij in het algemeen in scène kunnen worden gezet en bijgevolg manipuleerbaar zijn in plaats, tijd en ruimte. Overigens kan op basis van de foto's niet worden opgemaakt wat de verwantschapsband is van verzoeker met al de daarop afgebeelde personen, noch de wijze waarop de daarop afgebeelde verwondingen zouden zijn opgelopen. Hoe dan ook merkt de Raad op dat hieruit niet kan blijken dat verzoeker een persoonlijke en concrete vrees voor vervolging loopt bij een terugkeer naar Somalië.

3.3.5.10. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan verzoeker, in tegenstelling tot wat hij in het verzoekschrift voorhoudt, niet het voordeel van de twijfel worden verleend.

3.3.5.11. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

3.3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.3.6.1. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat er aan de herkomst en het vluchtrelaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker, in tegenstelling tot hetgeen hij in het verzoekschrift betoogt, niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd.

3.3.6.2. De Raad wijst erop dat overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Wat betreft de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat niet wordt betwist dat er in Somalië een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Uit de landeninformatie, waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissing, komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld en de impact van het conflict in Somalië regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger afkomstig uit Somalië de focus aldus worden gericht op de regio waarvan hij afkomstig is en op de vraag of hij in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In casu moet worden vastgesteld dat verzoeker afkomstig is uit de regio Lower Jaba, zodat zijn nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ten opzichte van de situatie aldaar dient beoordeeld te worden.

De commissaris-generaal maakt volgende beoordeling van de veiligheidssituatie in zijn aanvullende nota van 17 april 2025:

“UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele

nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De federale overheid en de lidstaten beheren gedeeltelijk het grondgebied. Grote delen van de lidstaten South West en Jubaland zijn onder de controle van de gewapende groepering al-Shabaab (AS) en in minder mate Hirshabelle en Galmudug. Confrontaties tussen enerzijds AS en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven tijdens deze verslagperiode van 1 december 2023 tot 1 december 2024 de belangrijkste bron van het gewapend conflict. AS blijft complexe aanvallen uitvoeren tegen de regerings- en ATMIS-troepen en de internationale strijdkrachten alsook tegen burgers en de zakenwereld, ook in de beveiligde gebieden in de hoofdstad Mogadishu. Ondanks de belofte van de overheid komt het offensief tegen AS dat is gestart in augustus 2022, tijdens deze verslagperiode maar moeizaam op gang door problemen op logistiek, organisatorisch en financieel gebied. Onenigheid op politiek vlak en ook interclangeweld verhindert het momentum. De Somalische veiligheidsdiensten blijken niet in staat sommige veroverde gebieden op AS onder controle te houden. ACLED noteert de meeste activiteit van AS in de regio Lower Shabelle (South West). AS blijft ook zogenaamde high profileaanvallen uitvoeren in de hoofdstad Mogadishu om de overheid uit te dagen en te tonen dat de terreurgroep nog steeds in staat is toegang te verkrijgen tot gevoelige en beveiligde gebieden. Op 1 januari 2024 ondertekenen de Ethiopische eerste minister Ahmed Abdi en de toenmalige president Bihi van het de facto onafhankelijke Somaliland een Memorandum of Understanding (MOU). Het MOU bevat de toegang van Ethiopië tot een 20km-lange kuststrook, commerciële maritieme diensten en een militaire basis in Somaliland in ruil voor de officiële erkenning van Somaliland als soevereine staat. Dit is de aanleiding voor diplomatieke spanningen tussen de centrale overheid in Mogadishu en de betrokken partijen die ook de oprichting van een nieuwe veiligheidsmacht beïnvloeden. Tijdens de verslagperiode wordt er een punt gezet achter twee internationale ondersteuningsmissies. Op 1 november 2024 wordt de UN Assistance Mission in Somalia (UNSOM) vervangen door de UN Transitional Assistance Mission in Somalia (UNTAMS) en de African Union Transition Mission in Somalia (ATMIS) wordt vervangen door de AU Support and Stabilization Mission in Somalia (AUSSOM). Zowel Egypte als Djibouti hebben aangeboden om troepen te leveren en president Hassan Sheikh Mohamud heeft naast deze landen ook besprekingen gehad met Kenia, Burundi en Oeganda over hun deelname aan de nieuwe missie. Begin november 2024 sluit de Somalische overheid Ethiopië formeel uit voor een deelname aan AUSSOM. In 2024 heeft de centrale overheid ook intern te maken met spanningen tussen Mogadishu en enkele lidstaten waaronder Jubaland door de organisatie van de toekomstige nationale presidentsverkiezingen en de tussentijdse lidstaatverkiezingen.

Uit voornoemde landeninformatie komt verder naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Somalië, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar verzoekende partij afkomstig is.

Gezien haar verklaringen met betrekking tot haar herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Lower Juba te worden beoordeeld. In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt geoordeeld dat de regio Lower Juba een gebied is waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Lower Juba is de meest zuidelijk gelegen regio in Somalië en vormt samen met Gedo en Middle Juba de deelstaat Jubaland. Spanningen tussen de Federale Regering van Somalië (FGS) en de deelstaat Jubaland lopen in de verslagperiode opnieuw op wegens onenigheid over onder andere de deelstaatverkiezingen. Gedo deelt een internationale grens met Kenia in het westen. De belangrijkste actoren in de regio zijn de deelstaatregering van Jubaland, al-Shabaab en clanleiders en militias. De stad Kismayo in Lower Juba is de de facto zetel van de regering van Jubaland. Naast Kismayo vallen ook verschillende andere steden in de regio, zoals Afmadow en Doble, onder de controle van de staat Jubaland. Al-Shabaab controleert of beïnvloedt het grootste deel van het hinterland van Lower Juba.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Lower Juba geschat op 1.038.602 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen 1 december 2023 en 1 december 2024 228 geweldsincidenten in de regio, waaronder vooral battles (137). Het betreffen (hit-and-run-)aanvallen van AS op basissen, konvooien en personeel van de aanwezige veiligheidsdiensten in Lower Juba (ATMIS, SNA, Jubaland Security Forces, Jubaland Intelligence and Security Agency en Danab, de antiterreureenheid van het SNA), antiterreuroperaties tegen AS, geweld tussen verschillende veiligheidsdiensten en clangeweld. De geregistreerde incidenten onder explosions/ remote violence (51) zijn aanvallen van AS tegen de veiligheidsdiensten met geïmproviseerde explosieven, handgranaten en mortieren. Soms raken hierdoor burgers gewond of gedood als omstaander of als doelwit. Het Somalische leger en haar partners voeren ook lucht- en mortieraanvallen uit gericht tegen AS-posities. De incidenten geregistreerd onder violence against civilians (21) zijn ontvoeringen, publieke executies van burgers die verdacht worden voor de overheid te spionneren en gerichte moorden door AS. ACLED lijst ook 3 incidenten op waarbij soldaten burgers beschieten en 1 ontvoering waarbij onbekenden een belangrijke zakenman ontvoeren om onbekende redenen. ACLED noteert in totaal 999 dodelijke slachtoffers in Lower Juba voor

deze verslagperiode. De meerderheid wordt geregistreerd onder battles, namelijk 889. Het zijn vooral soldaten en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties en aanvallen. Op 21 december 2023 voert Danab tegen AS een militaire operatie uit ondersteund door een luchtaanval in het dorp Aboodin in de buurt van de stad Kismayo. Meer dan 70 AS-strijders worden gedood. Op 22 juli 2024 voert AS een aanval uit tegen de Jubaland veiligheidsdiensten in de dorpen Habole, Buulo Xaaji en Miido (Afmadow). ACLED encodeert voor dit geweldincident 151 doden langs beide zijden. Het geweld onder de noemer air/drone strike heeft 39 doden tot gevolg. Dit zijn gerichte aanvallen tegen AS-leden en –schuilplaatsen of –posities waarbij AS-strijders sneuvelen. In totaal noteert ACLED 20 burgerdoden voor 32 incidenten onder civilian targeting met AS als de belangrijkste verantwoordelijke. Bijna alle intern ontheemden die vluchtten omwille van conflict/onveiligheid en overstromingen, hervestigen zich binnen de eigen regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de actuele beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Lower Juba sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekende partij bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.”

Na analyse van de beschikbare landeninformatie, treedt de Raad voormelde beoordeling van de veiligheidssituatie bij. Deze beoordeling is gebaseerd op actuele landeninformatie. Verzoeker brengt geen objectieve landeninformatie bij waaruit blijkt dat de voormelde informatie niet correct, dan wel niet langer actueel is of dat de commissaris-generaal hieruit de foute conclusies zou hebben getrokken. De informatie waarnaar verzoeker doorheen zijn verzoekschrift verwijst, ligt immers in dezelfde lijn – is deels dezelfde – als deze waarop voormelde analyse is gestoeld.

In zoverre verzoeker in zijn verzoekschrift oppert dat het meest logische is dat hij naar Mogadishu zal worden teruggestuurd, maar Mogadishu niet automatisch een goed vestigingsalternatief is, benadrukt de Raad dat er *in casu* geen toepassing wordt gemaakt van een intern vestigingsalternatief, zodat deze opwerping niet dienstig kan worden aangevoerd.

Verzoeker gaat voorts niet in op het motief in de bestreden beslissing en de aanvullende nota van 2 april 2025 dat er geen persoonlijke omstandigheden voorhanden zijn die het risico verhogen om meer dan andere burgers het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. In zijn verzoekschrift brengt hij ook geen dergelijke persoonlijke omstandigheden aan.

3.3.6.3. Verzoeker toont gelet op het voorgaande niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land (en regio) van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.3.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

3.3.9. Waar verzoeker in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die

inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien mei tweeduizend vijftientig door:

A. DE SMET,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
M. DENYS,	griffier.
De griffier,	De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET